

תפ"ח 22320/01/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 22320-01-14 מדינת ישראל נ' פלוני
(עציר)

בפני כבוד השופט הבכיר, צבי סגל - אב"ד, ושופטים בן-ציון גרינברגר וארנון דראל
המאשימה:

ע"י ב"כ עו"ד שלומית בן יצחק
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד-
הנאשם:

פלוני (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אורן ביטון, עו"ד בני צדוק

גזר-דין
(מותר לפרסום)

השופט צבי סגל - אב"ד

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע חמש עבירות מין במשפחה ומעשים מגונים בקטינה בת משפחה, שטרם מלאו לה 14 שנים, לפי סעיף 351(ג)(1) בנסיבות סעיף 348(א) וסעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); ובעבירה אחת של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה, שטרם מלאו לה 14 שנים, לפי סעיף 1(ג)(1) בנסיבות סעיף 348(א) וסעיף 345(א)(3) לחוק.

2. הודאתו של הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון, בגדרו תוקנו עובדות כתב האישום כך שמהאישום הראשון נמחקו חמש עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה, שטרם מלאו לה 14 שנים; ומהאישום השני נמחקה עבירה אחת של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה.

3. כתב האישום המתוקן (בשנית) מגולל חמישה מקרים שונים של מעשים מיניים אותם ביצע הנאשם בבתו, א', ילידת 2006 (להלן: "א' " או "המתלוננת"), החל משנת 2011 לערך ועד לחודש אוקטובר 2013 (להלן: "התקופה"). במהלך תקופה זו, נהג הנאשם לשכב במיטה לצידה של א', להתכסות עמה בשמיכה, להכניס את ידו מתחת לתחתוניה, לגעת באיבר מינה, לבקש גם ממנה להכניס את ידה אל מתחת לתחתוניה ולגעת באיבר מינו. באחד המקרים, הניח הנאשם את איבר מינו החשוף על איבר מינה החשוף של א' והתחכך בה. במקרה אחר, בא הנאשם על סיפוקו ופלט זרע. מעשי הנאשם פסקו בחודש אוקטובר 2013, רק לאחר שנתפס על ידי אשתו שוכב במיטה אחת עם

א'.

הנאשם ביצע מעשה מגונה גם בגיסתו, אחות אשתו, מ', ילידת 1986 (להלן: "מ'"). בשנת 1998 לערך, עת שהה בבית הורי אשתו ב-*****. אז, הוא שלח את ידו ונגע בשרשרת שענדה מ', ומיד לאחר מכן הכניס את ידו אל מתחת לבגדיה ומישש את חזה. מ', שהיתה אז כבת 12 שנים, קפאה על מקומה ולא הגיבה, בשל ההלם והמבוכה שאחזו בה.

4. עד כאן עובדות כתב האישום המתוקן שהיוו את המסד להרשעת הנאשם.

5. יצוין, כי לאחר שהנאשם מסר את תשובתו לכתב האישום, ובמהלך שמיעת הראיות בנושא כשירותו לעמוד לדין פלילי ואחריותו לביצוע העבירות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם יחזור בו מטענותיו בנושאי הכשירות לעמוד לדין ואחריותו לביצוע המעשים, יודה בכל העובדות, כמפורט לעיל, והצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם לעונש.

ראיות הצדדים לעונש

6. לבית המשפט הוגש תסקיר נפגעת עבירה בעניינה של א'. מטעם ההגנה העיד עד אופי אחד.

7. **תסקיר נפגעת עבירה** מתאר באריכות ובפירוט רב את הפגיעה הקשה במצבה הנפשי והמנטאלי של המתלוננת א' כתוצאה מהמעשים שביצע בה הנאשם, לרבות הפגיעה בתא המשפחתי.

התסקיר מציג תמונה לפיה הבית היה מקום מורכב ומבולבל עבור א'. א' חשה דחיה על ידי אחיה ואחיותיה, להוריה היו קשיים בזוגיות, ואביה היה הדמות היחידה בבית שחפץ בקרבתה והעניק לה יחס חם ואינטימי. א', שחיפשה בתמימותה יחס של רוק ואהבה מצד אביה, קיבלה בסופו של דבר "אינטימיות" בדמות מיניות מעוותת. הפגיעה הרגשית ב-א', כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הינה משמעותית ואף קשה לא פחות מהמעשים המיניים עצמם שנעשו בה.

עוד מתאר התסקיר את תחושות הבלבול והאשמה המלוות את א', אשר מחד גיסא מתגעגעת לאביה ומתקשה להתרגל לרעיון שאינו בבית בגללה, ומאידך גיסא פוחדת ממנו ושמחה שהפגיעה נחשפה כך שהוא לא יוכל להמשיך

לפגוע בה. א' חשה תחושת אשמה גם בגין פירוק המשפחה וההשלכות של חשיפת המעשים על אחיה ואחיותיה.

בנוסף, מתאר התסקיר את הדימוי העצמי הנמוך של א' ואת אבדן יכולתה ליתן אמון באחרים, הבאים לידי ביטוי בהתנהגותה, המלווה בתחושת בדידות קשה המשפיעה על מרבית תחומי חייה, ובקושי ביצירת קשרים חברתיים עם בנות גילה. כל זאת, לצד קשיי שינה, סיוטים בלילות ופחד להישאר לבד.

התרשמותה של עורכת התסקיר הינה, ש-א' זקוקה לטיפול ממושך ומשמעותי.

8. מטעם ההגנה העיד הרב אורלנסקי, מנהל ארגון "שמע בני", להכוונה ולחינוך. העד מלווה את הנאשם, הוריו ואשתו ב-10 השנים האחרונות לצורך הכוונה וחיזוק. התרשמותו הינה, כי הנאשם הינו אדם ישר, הגון, מוסרי ובעל ערכים, זאת בתנאי שהוא נוטל את התרופות, להן הוא נזקק, במינונים הנכונים.

תמצית סיכומי הצדדים לעונש

9. בסיכומיה לעונש עמדה באת-כוח המאשימה באריכות על כלל הנימוקים לחומרא בעניינו של הנאשם, ובהם: חומרת העבירות, הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, העובדה כי העבירות כוונו כלפי בנות המשפחה, ובכלל זה א', אשר הייתה כאמור קרובה מאוד לנאשם. עוד הפנתה לפגיעה הקשה שחוותה א' כתוצאה מהמעשים, ולמורכבות הרגשית של תחושותיה, שפורטו בתסקיר, עקב זהות הפוגע, הלוא הוא אביה. תוצאות הפגיעה המינית ב-א' בתוך המשפחה היא חמורה ושיקומה עלול להימשך שנים.

בכל הנוגע לאישום השני, באת-כוח המאשימה טענה, כי הגם שלא הוגש תסקיר נפגעת עבירה בעניינה, ברור כי מעשים מן הסוג הזה מותירים חותם והשלכותיהם מצריכות התמודדות לאורך שנים.

באת-כוח המאשימה הפנתה לחוות הדעת שהוגשו מטעם הפסיכיאטר המחוזי ומטעם ההגנה, אשר הדגישו את עיוותי החשיבה הקשים של הנאשם, ופירטו את העדר ההפנמה והעובדה שכיום הוא אף מודה בפני אותם מומחים כי הוא עוד עלול לשוב ולבצע את אותם מעשים. הגם שהנאשם שיתף במידה מסוימת פעולה והודה בחלק מן המיוחס לו, באת-כוח המאשימה לא התרשמה מאינדיקציה לחרטה אמיתית ומאלמנטים של שיקום. לדעתה, לעניין גזר הדין, אין מקום לייחס משקל משמעותי למצבו הנפשי של הנאשם.

הגם שהעבירות לא בוצעו תוך הפעלת כוח ואלימות, יש לטעמה של באת-כוח המאשימה ניצול לרעה של כוח, מעמד ומערכת יחסים בין אב לבתו ובין גיס לגיסתו, כל זאת לאור גילן הצעיר של המתלוננות והיעדר יכולתן לדווח על המעשים. עוד הוסיפה וצינה, כי מעבר לפגיעה הקשה במתלוננות, פגעו מעשיו של הנאשם גם במשפחתו הקרובה והרחוקה.

כל אלה מצדיקים, לדידה, את אימוץ המתחם המוצע באישום הראשון, של בין 6-10 שנות מאסר בפועל, ואת אימוץ המתחם המוצע באישום השני, של בין 1 ל-3 שנות מאסר בפועל, כמו גם השתת עונש של מאסר מותנה וחייב בפיצוי כספי משמעותי לכל אחת מהמתלוננות, כאשר יש לתת ביטוי לכל אחת מהעבירות.

10. בסיכומיו לעונש הטעים בא-כוח הנאשם, כי הנאשם חולה וראייה לכך ניתן למצוא בעדויותיהם של המומחים הפסיכיאטרים שהעידו בפני בית המשפט.

בא-כוח הנאשם ביקש להתייחס גם לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, ובכלל זה להתעללות המינית שעבר בעבר בישיבה, אשפוזו בכפייה בבית חולים פסיכיאטרי, ונטילת כדורים לאורך שנים רבות. בנוסף, הפנה בא-כוח הנאשם להעדר עבר פלילי ולכך שהודאתו חסכה זמן שיפוטי יקר.

בהתייחס לכל אלה, טען הסנגור המלומד כי אין להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל, וביקש להסתפק בתקופת המעצר אותה ריצה הנאשם עד כה. באשר לפיצוי, הביע הנאשם נכונות לשלם כל סכום אשר יושת עליו על ידי בית המשפט.

11. הנאשם עצמו הביע חרטה על המעשים שביצע, הדגיש את רצונו לקבל טיפול וביקש מבית המשפט להתחשב בו.

דין

12. מאחר שהנאשם הורשע בכמה עבירות, כאמור בסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע תחילה האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים שונים. בתיק דנן, לא נטענו על ידי הצדדים טענות לעניין "אירוע אחד" או "כמה אירועים". באי-כוח הצדדים הניחו, ולכך אף כיוונו, כי יוטל על הנאשם עונש אחד

בגין כל העבירות בהן הודה.

ניסוח כתב האישום, בכל הנוגע לאישום הראשון, אינו נוקב באירועים ספציפיים, אלא מציין חמישה מקרים שבהם ביצע הנאשם במתלוננת א' מעשים מיניים. במצב דברים זה, הואיל ומדובר באירועים בעלי נסיבות דומות, אשר התרחשו כלפי אותו קורבן לאורך תקופה, יש לראות את מכלול חמשת האירועים כמקשה אחת:

"באופן כללי ניתן לסבור כי אפילו מספר עבירות הנפרשות על פני תקופה ארוכה יכולות להוות אירוע אחד, בשל הדמיון ביניהן או בשל זהות הקורבנות בעבירות אלו" (ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (27.08.2014), פסקה 15 לפסק דינו של כב' השופט ס. ג'ובראן).

לאור האמור, יש לפניי שני אירועים: הראשון, אירוע מתמשך במסגרתו בוצעו המעשים המגונים ב-א'; השני, אירוע יחיד, במסגרתו בוצע המעשה המגונה ב-מ'. לפי מצוות המחוקק, יש לקבוע לכל אחד משני האירועים מתחם עונש נפרד.

13. בהתאם לכך, אעבור כעת לקביעת מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם, ולשם כך אתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. יודגש, כי חלק מהנסיבות הקשורות בביצוע העבירות הינן זהות בשני האירועים. לפיכך, נושאים אלה יפורטו לגבי מתחם העונש באירוע הראשון, ואילו באירוע השני יפורטו רק הנסיבות הייחודיות לו.

מתחם העונש ההולם: המעשים המגונים ב-א'

הערך החברתי המוגן ומידת הפגיעה בו

14. הערך החברתי המוגן בו פגע הנאשם הוא הצורך להגן על שלמות גופם ונפשם של קורבנות פגיעה מינית בכלל, וקטינים בפרט, מניעת ניצולם ופגיעה בגופם ובכבודם. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר הפגיעה בקטינים נעשית ע"י הורה, הנמצא בסביבה הקרובה והזמינה ביותר ומופקד על הגנתו, כאשר הקטין מצדו שם את מבטחו ונותן בו את אמונו, כבמקרה דנן. הנאשם, במעשיו המבחילים, פגע בזכותה של א' לאוטונומיה על גופה ועל נפשה, עת ניצל

את מעמדו כהורה על מנת להתגבר על התנגדותה, ככל שהתגלתה כזו, וחילל את תמימותה, כבודה, פרטיותה וביטחונה, זאת לצורך סיפוק מאוויו ודחפיו המיניים. המעשים, שבוצעו בד' אמות ביתם, הובילו לפגיעה קשה באמון שרחה א' לאביה, שאמור היה להוות עבורה משענת ומקור לאהבה, הגנה וביטחון. הנאשם הפקיר את שלמות גופה ונפשה של א', ורק בדרך מקרה תמו המעשים - עת האם תפסה את הנאשם בשעת מעשה וחשפה את הפרשה.

מדיניות הענישה הנוהגת

15. בפסיקה אליה הפנו הצדדים, ניכרת מדיניות ענישה מדורגת בהתאם לחומרת העבירות, מספרן, תדירותן ומספר הקורבנות. מדיניות הענישה בעבירות מין במשפחה, לפי סעיף 351(ג)(1) לחוק העונשין, נעה בין עונש מאסר של מספר שנים בודדות לבין תשע שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים (ראו: ע"פ 3887/03 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.03.2004); ע"פ 7725/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.01.2013); ע"פ 9447/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (02.02.2014); ע"פ 2642/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (05.10.2014); ע"פ 9665/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.04.2010); ע"פ 3934/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.02.2013); תפ"ח 24808-08-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם בנבו] (10.10.2013)).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

16. סעיף 40ט לחוק העונשין מונה בגדרי קביעתו של מתחם העונש ההולם את התקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה. אבחן כעת נסיבות אלו כפי שהן מתקיימות בעניינו של הנאשם.

התכנון שקדם לביצוע העבירה - באת-כוח המאשימה ציינה בטיעוניה לעונש כי הנאשם ביצע את העבירות עת שהה במחיצת א' לבדם בחדר השינה, כאשר הבית היה עמוס בילדים, התנהגות המצביעה על תכנון מוקדם מצד הנאשם. מאחר שאין לכך אינדיקציה בכתב האישום, איני יכול להתייחס לכך.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה - הנאשם ביצע את העבירות באופן עצמאי ואחריותו לכך מלאה.

הנזק שהיה צפוי להיגרם ושנגרם בפועל מביצוע העבירה - מהתסקיר עולה, כי הפגיעות ב-א', כתוצאה

ממעשיו של הנאשם, מצריכות טיפול עמוק, ממושך ומשמעותי.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות - הנאשם השתמש בגופה של א' לשם גירוי מיני וסיפוק

צרכיו המיניים הסוטים.

יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה ויכולתו להימנע מהמעשה - באת-כוח המאשימה טענה, כי

מן האמור בחוות הדעת הפסיכיאטריות, ניכר כי הנאשם לוקה בעיוותי חשיבה קשים, אולם בשל העובדה כי גם הפסיכיאטר מטעמו הבין ממנו כי בנסיבות מסוימות הוא עוד עלול לשוב ולבצע מעשים דומים, אין לייחס למצבו הנפשי משקל רב. מנגד, בא-כוח הנאשם שטח את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, לרבות התעללות מינית שעבר, אשפוז פסיכיאטרי בכפייה ונטילת תרופות לאורך שנים.

ד"ר קריץ, המומחה מטעם ההגנה, קבע אמנם בחוות דעתו כי הנאשם חולה סכיזופרני וכי עקב מחלתו אין הוא יכול להבחין בין טוב לרע, ומשכך הוא אף אינו מבין את משמעות מעשיו וכי הוא חסר כל כוח רצון להימנע מעשיית המעשים; אלא, שמחוות הדעת של סגנית הפסיכיאטר המחוזי, ד"ר א. וואש, שאומצה בסופו של דבר גם על ידי הנאשם ובא-כוחו המלומד עת בחרו להודות במיוחס להם בכתב האישום המתוקן, עולה כי הנאשם מתמצא בהליך המשפטי, מבין את גרסתו ואת משמעות העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. לא זו אף זו, בבדיקת הנאשם לא נמצאו סימנים המעידים על מצב פסיכוטי פעיל. כמסתבר, הנאשם הפגין חוסר רגישות לסבל שגרם לאחר.

הקרבה לסייג לאחריות פלילית - כאמור, בתחילת ההליך, ביקש הסנגור לבדוק את כשירותו של הנאשם

לעמוד לדין ואת שאלת אחריותו לביצוע המעשים. פסיכיאטרית מחוזית ופסיכיאטר מטעם ההגנה בדקו את הנאשם וגיבשו את חוות דעתם. יתרה מזאת, בעיצומו של הברור המשפטי, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, במסגרתו נקבע מפורשות כי הנאשם אינו רשאי לטעון כי מצבו הנפשי נכנס לגדר סעיף 40(טא)(9) לחוק העונשין. עם זאת, הוסכם כי הצדדים יהיו חופשיים לטעון בעניין השלכות מצבו הנפשי של הנאשם על העונש.

לאור האמור, אין מחלוקת כי לנאשם קיים רקע נפשי בעטיו הוא מטופל תרופתית.

האכזריות, האלימות וההתעללות של הנאשם בנפגעת העבירה או ניצולה - הגם שהמעשים שביצע

הנאשם לא אופיינו באלימות, בהחלט ניתן לומר שנעשו תוך ניצול בתו הקטינה, לשם סיפוק צרכיו ויצריו המיניים.

ניצול לרעה של מעמדו של הנאשם או של יחסיו עם נפגעת העבירה - מעשי הנאשם בוצעו במסגרת

מערכת יחסיו עם בתו הקטינה. ניתן לומר, כי הנאשם ניצל לרעה את מעמדו כבן משפחה אולם מעמד זה קיבל ביטוי בעבירה עצמה, ועל כן, לא נראה כי יש צורך במקרה דנן לייחס לכך משקל נוסף לחומרה.

17. בהביאי בחשבון את הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה, ולאחר שבדקתי את מידת הפגיעה באותם ערכים ובחנתי את מדיניות הענישה הנהוגה ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הגעתי למסקנה כי מתחם העונש ההולם לגבי מכלול המעשים המוגנים שביצע הנאשם ב-א' נע בין 5 ל-9 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים נוספים.

מתחם העונש ההולם: מעשה מגונה ב-מ'

הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

18. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם באירוע זה זהים לאלו שצוינו לעיל בעניינה של א'. עם זאת, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה מושא אישום זה שונים. ההבדל בין שני האירועים הינו מהות המעשה, הנזק שנגרם כתוצאה ממנו וגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה.

בניגוד למעשים שבוצעו ב-א', המעשה שבוצע ב-מ' היה אירוע חד פעמי, פחות בחומרתו, הואיל ולא כלל נגיעות באיבר מינה. משכך, מובן הוא כי גם הנזק הנפשי והמנטאלי שנגרם ל-מ' אינו זהה לזה שנגרם ל-א'. כמו כן, ניכר כי מדובר באירוע ספונטני, ללא תכנון מוקדם. בנוסף, הנאשם היה בזמן ביצוע העבירה בגיל 22, אולם אין לייחס לעובדה זו משקל בנסיבות המקרה.

מדיניות הענישה הנוהגת

19. העבירה בה הורשע הנאשם הינה עבירה לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק העונשין. פסקי הדין, שעניינם עבירות של מעשים מגונים בבת משפחה, עוסקים במנעד רחב של מקרים בהם בוצעו מספר רב של מעשים מגונים, כאשר במרבית המקרים מדובר במעשים חמורים יותר מהמעשה שביצע הנאשם ב-מ', מאחר שמדובר במעשים הכוללים מגע באיבר המין ולא רק בחזה (ראו: ע"פ 1049/12 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.07.12); ע"פ 4102/94 פלוני נ' ...

מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.12.1994). נוכח האמור, תוך יצירת ההבחנות המתבקשות, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שביצע הנאשם ב-מ' נע בין 6 חודשי מאסר בפועל (לרבות בדרך של עבודות שירות) ל-12 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

קביעת העונש בתוך המתחם

20. קביעת העונש נעשית בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, המתווה את שיקול דעתו של בית המשפט והאפשרות הנתונה לו להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בשלב זה.

סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, מאפשר לבית המשפט להפעיל את שיקול דעתו ולהשית עונש נפרד בגין כל אירוע בו הורשע הנאשם או עונש כולל בגין כל האירועים. נחה דעתי, כי ראוי לגזור על הנאשם עונשים נפרדים בגין שני המקרים, אך בנסיבות העניין נראה לי נכון שהם ירוצו באופן חופף.

בעבירות רבות יכולה להיות מידת שוני רבה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. על פי הוראות סעיף 40א לחוק העונשין, בעת גזירת העונש המתאים לנאשם ראוי לתת משקל לנסיבות הבאות שיוצגו, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם. אעמוד עתה על הנסיבות המנויות בפסקאות (1)-(11) לסעיף 40א לחוק, תוך התייחסות למקרה דנן.

הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו - מעבר לפגיעה הטבעית המתלווה לענישה בפלילים, לא מצאתי כי לנאשם נסיבות מיוחדות שיוכלו לגרום לפגיעה בו בשל השתת העונש.

הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם - התרשמתי כי הפגיעה במשפחתו של הנאשם תהיה משמעותית. לנאשם 5 ילדים קטנים, אשר לא יראו את אביהם למשך תקופה ארוכה, למצער בעת ריצוי מאסרו. יתרה מכך, מתסקיר נפגעת העבירה עולה, כי הרשעת הנאשם פוגעת ותפגע ביחסים בין בני המשפחה, בצינו את דבריה של א' בנוגע לפגיעה באחיה ואחיותיה. לכך יש להוסיף את הליך הגירושין של ההורים המתנהל ברקע. הגם שהטלת עונש המאסר יכולה לפגוע בילדים בשל ניתוקו של האב, אין לייחס לעובדה זו, בנסיבות העניין, משקל רב.

הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו - הנאשם ואשתו מצויים בהליך גירושין ולמעשה משפחתו התפרקה. עם זאת, אין לייחס לעובדה זו משקל רב, שכן לא יעלה על הדעת שהמצב יישאר כפי שהיה, עובר לחשיפת העבירות, הן בשל המעשים המיניים שביצע בבתם והן בשל המעשה המיני שביצע בגיסתו.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - הנאשם נטל אחריות חלקית למעשיו, כאשר אחריות זו נותרה שנויה במחלוקת. כפי שיצוטט להלן בפסקה 21, הנאשם אמר לד"ר קריץ כי אינו שולל מערכת יחסים מינית עם בת השכנה שהינה קטינה (עמ' 5-6 לחוות דעתו של ד"ר א. קריץ). לא זו אף זו, הנאשם הפגין חוסר רגישות לסבל שגרם לאחרת.

יחד עם זאת, אין להתעלם מכך שבעצם הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, ובדבריו לבית המשפט לאחר הכרעת הדין, יש משום לקיחת אחריות מסוימת, שחסכה גם זמן שיפוטי יקר.

מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה - בא-כוח הנאשם טען כי הנאשם, שמתקיים מקצבה של ביטוח לאומי, יהיה מוכן לפצות את א' בכל סכום שיוחלט על ידי בית המשפט, על מנת לעזור ככל הניתן לבתו.

שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק - הנאשם הודה במסגרת עסקת טיעון במיוחס לו. בדרך זו, חסך זמן שיפוטי יקר. זו נקודה שיש לזקוף לזכות הנאשם.

התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה - עד ההגנה, הרב אורלנסקי, העיד כי הנאשם הינו אדם ישר, הגון, חיובי, מוסרי ובעל ערכים (כל זמן שנוטל את תרופותיו).

נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה - בא-כוח הנאשם ציין, כי הנאשם חווה בעברו התעללות מינית, אשפוז בכפייה בבית חולים פסיכיאטרי ונטילת כדורים לאורך שנים. מכל מקום, לא הובאו ראיות המעידות על הפגיעה המינית שעבר לכאורה, ומשכך לא הוכח הקשר הסיבתי שבין הפגיעה ההיא לבין מעשיו המיניים כלפי א' ו-מ'.

התנהלות רשויות אכיפת החוק - לא נפל פגם בהתנהלות רשויות אלה במקרה דנן.

חלוק הזמן מעת ביצוע העבירה - הנאשם ביצע את המעשים ב-א' לאורך תקופה של כשנתיים, כאשר המעשים האחרונים התרחשו באוקטובר 2013. הנאשם ביצע את המעשה ב-מ' בשנת 1998. העבירות שבוצעו ב-א' נמשכו לאורך זמן והסתיימו בסמוך לפתיחת ההליך הפלילי, ולכן אין זה שיקול לקולא. יחד עם זאת, מאחר שחלפו למעלה מחמש עשרה שנים ממועד ביצוע העבירה ב-מ', יש להתחשב בכך בקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - לנאשם אין עבר פלילי וזה שיקול קולא מסוים.

21. סעיף 40ד לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא, ולהביא בחשבון את **שיקומו** של הנאשם. במקרה שלפנינו, לא הובאו ראיות לשיקום פרט לדברים הכלליים שאמר הנאשם בעת מתן הכרעת הדין, לפיהם הביע חרטה על מעשיו וביקש להשתלב בטיפול.

לא למותר לציין, כי הנאשם "**עדיין משוכנע שלא גרם כל עוול לביתו ועדיין לא מסוגל להקיש על האיסור לעשות מעשים כלפי ילדה שאינו ביתו...** גם תשובתו לשאלתי כיצד היה נוהג בבת השכנה בגיל של ביתו הקטינה הוא ענה בכנות מדהימה שאינו יודע כיצד היה נוהג. הוא לא שלל מערכת יחסים מינית עמה... לדבריו הוא לא כפה התנהגותו על ביתו, לדבריו היא נהנתה מהקשר עמו, היא רצתה בקשר זה והוא לדבריו לא גרם לה שום דבר רע" (עמ' 5-6 לחוות דעתו של ד"ר קריץ, פסיכיאטר מומחה).

מן המקובץ עולה, כי הנאשם לא הפנים את מלוא חומרת מעשיו, אם בכלל, ואין מקום לעשות שימוש בסעיף 40ד בעניין השיקום.

22. סעיף 40ה לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרא משיקולי **הגנה על שלום הציבור**, כאשר יש חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות, כך שההחמרה דרושה כדי להרחיקו מהציבור.

ההגנה עצמה הגישה ראיות המצביעות על כך שהנאשם עדיין מהווה סכנה לציבור, זאת לאור האמור בחוות דעתו של ד"ר קריץ, לפיה הנאשם אינו שולל מערכת יחסים מינית עם בת השכנה שהינה קטינה. ניכר, כי לא מדובר בסכנה ספציפית לבני משפחתו של הנאשם, כי אם סכנה כללית לילדות בגילאים מסוימים. יש מקום להביא בחשבון במסגרת ההחמרה את שיקול ההגנה על שלום הציבור.

23. על פי סעיף 40 לחוק העונשין, בית המשפט רשאי להביא בחשבון את שיקול ההרתעה האישית, מבלי לחרוג ממתחם העונש ההולם. נחה דעתי, כי די בשיקולי הענישה הכלליים במקרה זה. גם הרתעת הרבים, המנויה בסעיף 40 לחוק לא מצדיקה במקרה דנן החמרה בתוך מתחם העונש ההולם.

התוצאה

24. לאור המכלול האמור מסקנתי הינה, כי בנסיבות העניין נכון יהיה להעמיד את עונשו של הנאשם על קרוב למחצית המתחם שנקבע באישום הראשון, ולהוסיף לצדו גם מאסר מותנה; ולאור הנזקים הנפשיים הניכרים שנגרמו למתלוננת א', ולטובת הליך טיפולי ממושך שהיא צפויה לעבור, ראוי להשית על הנאשם גם פיצוי כספי משמעותי.

באשר לאישום השני - אין בפנינו אינדיקציה על נזקים כלשהם שנגרמו למתלוננת מ', כלפיה בוצע המעשה היחיד של נגיעה בחזה לפני כ- 17 שנים, כך שנראה לי נכון להעמיד את עונשו של הנאשם על הרף התחתון של המתחם, בצירוף עונשים נלווים, שכן המעשה, כשלעצמו, אינו עומד ברף הגבוה של החומרה.

25. אשר על כן, במכלול הדברים, ובמידת האיזון המתחייבת בין האינטרסים המנוגדים, מזה ומזה, דעתי הינה, כי יש לגזור על הנאשם עונש שיבטא את שיקול הגמול באופן מידתי למידת אשמו ונסיבותיו המיוחדות, ומשכך, אני מציע לחבריי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

באישום הראשון:

- (א) עונש כולל בגין 5 העבירות בהן הורשע - 7 שנות מאסר בפועל, החל מיום מעצרו;
- (ב) 18 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת מין כלשהי מסוג פשע;
- (ג) פיצוי כספי בסך 50,000 ₪; הפיצויים ישולמו ב- 20 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 01.04.2015.

באישום השני:

(א) 6 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו;

(ב) 6 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת מין כלשהי מסוג פשע;

(ג) הגם שלא הוגש תסקיר נפגע עבירה בעניינה של מ', יש לשער כי נגרם לה נזק נפשי כתוצאה מהמעשה. לפיכך, יש לזכותה בפיצוי כספי בסך 5,000 ₪; הפיצויים ישולמו ב- 10 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 01.04.2015.

המאסרים בפועל בשני האישומים ירצו באופן חופף, כך שעל הנאשם לרצות בסה"כ 7 שנים, החל מיום מעצרו 30.12.2013.

**צבי סגל, שופט בכיר
אב"ד**

השופט בן ציון גרינברגר:

אני מסכים.

בן ציון גרינברגר, שופט

השופט ארנון דראל:

אני מסכים.

ארנון דראל, שופט

הוחלט כאמור לגזור את עונשו של הנאשם בהתאם לאמור בפסקה 25 לפסק דינו של אב"ד, השופט

הבכיר צבי סגל.

הודעה לנאשם זכותו לערער לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום, ו' כסלו תשע"ו, 18 נובמבר 2015, במעמד הנוכחים.

ארנון דראל, שופט

בן ציון גרינברגר,
שופט

צבי סגל, שופט בכיר
[אב"ד]